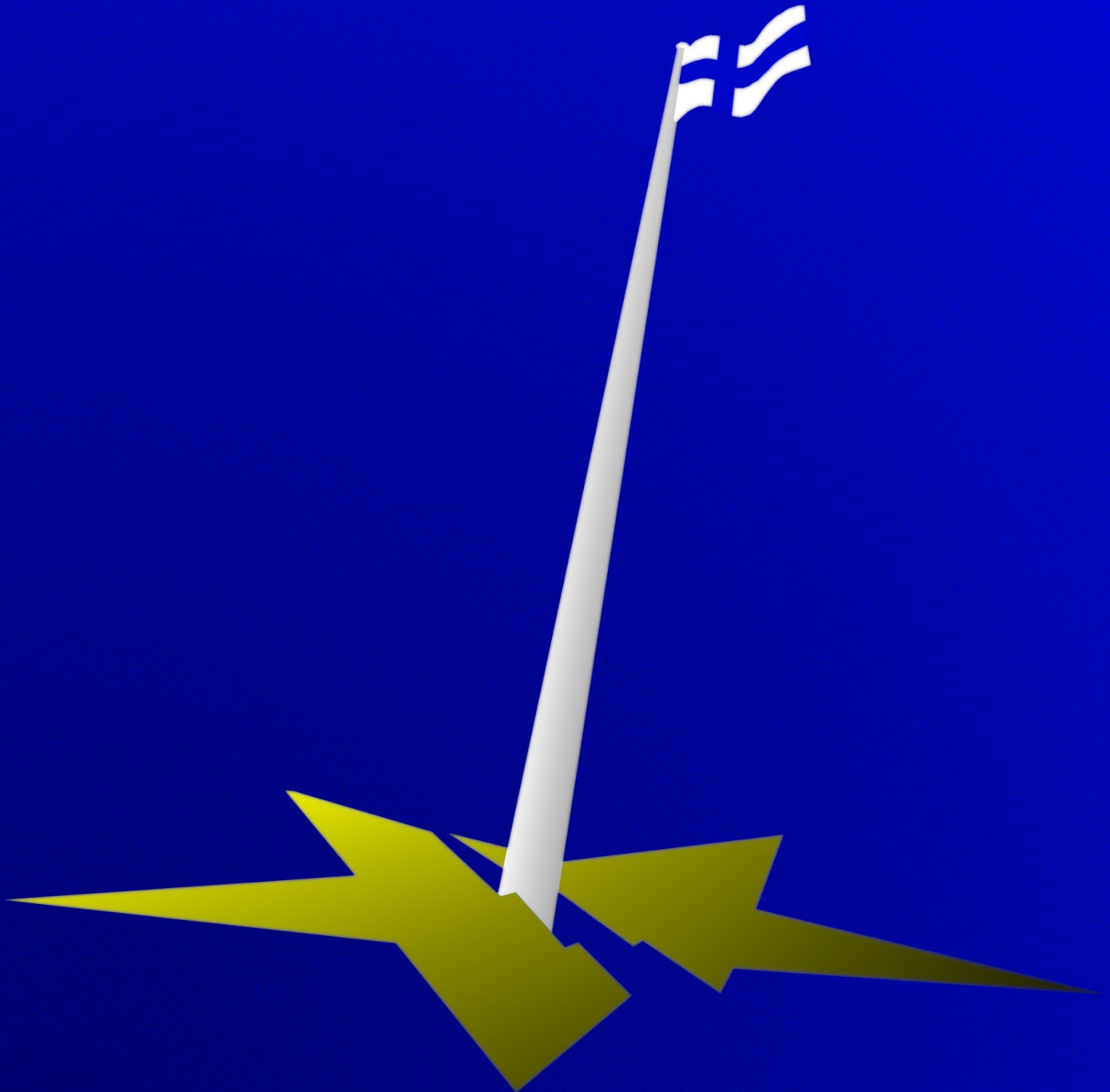

Sinimusta Liike

**VALKOINEN SUOMI
VALKOISESSA EUROOPASSA**

SISÄLLYSLUETTELO

VAPAA KANSALLISVALTIO VAI IMPERIUMIN PROVINSSI?.....	1
RAHALIITON TILALLE KANSALLINEN TALOUSPOLITIikka.....	6
EHEÄ KANSALLISVALTIO ON TURVALLISUUDEN TAE.....	12
KANSALLINEN ENERGIAPOLITIikka PÖRSSIVALLAN TILALLE.....	15
SUOMALAINEN MAA- JA METSÄTALOUSPOLITIikka TAKAISIN KANSALLISIIN KÄSIIN!.....	19
IRTI EU:N TEENNÄISESTÄ YMPÄRISTÖPOLITIikkASTA!.....	24

VAPAA KANSALLISVALTIO VAI IMPERIUMIN PROVINSI?

Taakanjaosta itsenäiseen väestöpolitiikkaan

Koska EU:ssa on joidenkin maiden väliaikaisia rajatarkastuksia lukuun ottamatta vapaa liikkuvuus, pyritään Eurooppaan tulevia siirtolaisvirtoja kontrolloimaan EU:n ulkorajoilla. Samasta syystä EU:ssa on ollut painetta, muodostaa yhteisiä sääntöjä kolmansista maista tulevalle siirtolaisuudelle. Esimerkkinä jälkimmäisestä on niin kutsuttu taakanjakomekanismi, johon vedoten Suomeenkin on tuotu siirtolaisia Välimeren rannalla sijaitsevista Etelä-Euroopan maista.

Suomen osallistumista taakanjakoprosessiin on perusteltu sillä, että voisimme sen avulla lähettää mahdolliset itärajan ylitse tulevat turvapaikanhakijat muihin maihin. Edellä mainittu perustelu ontuu, koska Suomi pystyi pysäyttämään itärajan ylitse talvella 2015- 2016 tulleen turvapaikanhakijoiden tulvan neuvotteluteitse. Puola ja Liettua pystyivät pysäyttämään Valko-Venäjältä tulleen hakijoiden tulvan rajaesteillä ja viranomaisien käyttämällä voimakeinoilla, joihin Suomikin voisi turvautua mikäli neuvottelut Venäjän kanssa epäonnistuisivat tai eivät olisi mahdollisia.

On myös huomioitava että, pienenä valtiona Suomella ei ole samanlaisia mahdollisuuksia puolustaa taakanjakoneuvotteluissa omia intressejään kuin isommilla jäsenmailla. Suomen turvapaikkapolitiikka on siis syytä pitää omissa käsissämme.

EU avaa väylän juutalaiselle hybridivaikuttamiselle

Euroopan unioni perustaa ihmiskuvansa humanistisille, liberaaleille ja edistysmielisille ihanteille, joiden mukaan ihmiskunta, erityisesti eurooppalaiset kansat, matkaavat vuosi vuodelta kohti parempaa tulevaisuutta, jättäen samalla taakseen pimeän, väkivaltaisen ja joskus myös häpeällisen historiansa. Tämä lineaarinen tapa jäsenellä maailmaa ei anna arvoa meitä edeltäneiden sukupolvien aikaansaannoksille, mikä johtaa nopeasti välinpitämättömyyteen

eurooppalaisia ja siten myös suomalaisia perinteitä ja historiallisia suurmiehiä kohtaan.

Lineaarisen maailmankatsomuksen alkupisteenä pidetään usein toista maailmansotaa ja siihen liittyvää juutalaisten oletettua joukkotuhoa, jota pidetään ikään kuin vanhan maailman suurten aatteiden, kuten nationalismin, uskonnollisuuden, maskuliinisuuden ja militarismin epäonnisena lopputulemana. EU:n tavoitteena oli alusta lähtien estää uuden maailmansodan syttyminen ja siten myös niiden suurten aatteiden uudelleensyntyminen, jotka kyseisen konfliktin EU:n silmissä alun alkujaankin aiheuttivat. Tämän kaltainen tapa jäsenellä toisen maailmansodan jälkeistä historiaa tekee EU:sta tahtomattaankin messiaanisen instituution - mikäli sen annetaan romahtaa, vanhan maailman demonit saattavat nousta koska tahansa uudelleen valtaan Euroopassa.

EU:n toiminta-ajatus, jonka mukaan historiaa ei saa päästää toistamaan itseään, avaa Euroopan unionin päätöksentekuelimet suhteettoman suurelle juutalaistaustaiselle poliittiselle vaikuttamiselle. EU Strategy on Combating Antisemitism and Fostering Jewish Life (2021-2030) -niminen toimenpideohjelma uhkaa räikeästi eurooppalaisten kansojen ilmaisunvapautta, ja ulkoistaa sallitun poliittisen keskustelun määrittelyn erillisille juutalaisille asiantuntijaelimille, jotka ajavat täysin avoimesti kyseisen kansan etnisiä intressejä. Kyseisen strategian mukaan kaikkien EU-jäsenvaltioiden tulisi hyväksyä kansainvälisen holokaustin muistoyhdistyksen IHRA:n määritelmä antisemitismistä, joka pyrkii tietoisesti yhdistämään Israel-kritiikin ja antisemitismin toisiinsa. Ohjelma sisältää myös mahdollisia opintomatkoja Israeliin, jossa juutalaiset kouluttajat valmentaisivat

eurooppalaisia päättäjiä juutalaiskriittisten mielipiteiden sensurointiin, joka toteutettaisiin yhteistyössä kolmannen sektorin ilmiantajien ja poliittisten päättäjien kanssa. EU:n tulisi myös kannustaa eurooppalaisia kouluja opettamaan nykyistä kiihkeämmin holokaustista nuorille sukupolville, joiden keskuudesta värvättäisiin vieläpä erityiset Young European Ambassadors to promote Holocaust remembrance -nimiset holokaustilähettäjätkokoulutusta varten. Holokaustista ja antisemitismistä muodostuisi siten EU:n virallinen valtionuskonto, jonka opetuksellisesta ja toteutuksellisesta sisällöstä vastaisi ei-eurooppalainen seemiläinen kansa, jonka historia tehtyjen veritöiden osalta ei ole yhtään sen puhtoisempi kuin niiden eurooppalaisten kansojen, joiden vartijaksi he pyrkivät itsensä nostamaan.

EU:n hyväksymä strategia linjaa, että ilman juutalaisten menestymistä myöskään Eurooppa ei voi menestyä, eivätkä juutalaiset voi menestyä muuten kuin inkluusiivisissa, eli käytännössä kaikille kansoille avoimissa yhteiskunnissa. Tämä aiheuttaa paineita eurooppalaisille kansoille, jotka joutuvat tekemään omaa kansallista politiikkansa vieraan kansan sanelemissa rajoissa. Tämä tekee kaikesta johdonmukaisesta eurooppalaisesta kansallismielisyydestä väistämättä myös juutalaisvastaista, vaikka toiminnan tarkoituksena olisikin ainoastaan varmistaa oman eurooppalaisen kotimaan omaleimaisuus ja kansallinen olemassaolo.

Sinimusta Liike vastustaa Euroopan ulkopuolisten kansojen vaikuttamisyrityksiä ja tuomitsee kaikki toimenpiteet, joilla pyritään rajoittamaan ja tukahduttamaan eurooppalaisten kansojen omaa kansallista itseilmaisua. Tämän vuoksi Sinimusta Liike

- vastustaa holokaustin kiistämisen kriminalisointia,
- vastustaa IHRA:n antisemitismin määritelmään sitoutumista,
- vaatii Suomea irtisanoutumaan EU:n antisemitismin vastaisesta toimenpideohjelmasta,
- kannattaa juutalaisjohtoisille asiantuntijajärjestöille ohjattujen julkisten varojen kohdentamista eurooppalaisten hyvinvointiin ja
- vastustaa eurooppalaisten koulujen valjastamista eurooppalaisvastaisen propagandan levittämiseen.

Perinteistä perhemallia tulee suojella

Euroopan unioni on viimeisten vuosien aikana suhtautunut avoimen vihamielisesti kaikkiin jäsenmaissa toteutettuihin lainsäädännöllisiin toimiin, joilla on pyritty hillitsemään sateenkaari-ideologian ja muiden ydinperhevastaisten ajatusten näkyvyyttä yhteiskunnassa, erityisesti alaikäisten lasten osalta. Nykyaikana yhä useampi nuori kasvaa ympäristössä, jossa yksi perhemalli ei ole enää kyseenalaistamaton normi, vaan ainoastaan yksi elämäntapa muiden joukossa. Tällä tasavertaisuusharhalla on kuitenkin merkittäviä yhteiskunnallisia vaikutuksia, sillä kilpailevat perhemallit eivät useinkaan tarjoa samanlaista turvaa ja vakautta kuin perinteinen isän, äidin ja lasten muodostama ydinperhe.

Konservatiiviset itäisen Euroopan maat, erityisesti Unkari, ovat joutuneet toistuvasti EU:n hampaisiin perhemyönteisen politiikkansa takia. Unkarissa hyväksytty laki, jonka tehtävänä oli vaikeuttaa lasten hyväksikäyttöä sekä lapsiin kohdistetun homopropagandan levittämistä, sai EU:n sekä lukuisat sen jäsenmaat osallistumaan yhteiseen kanteeseen Unkarin hallintoa vastaan. Toimintatapa on EU:lle hyvin tyypillinen: kansalliset hallinnot saavat tehdä politiikkaa ainoastaan EU:n hyväksymissä rajoissa, vaikka päätöksillä olisi taustallaan selvä parlamentaarinen enemmistö. Demokratian ihanuutta usein korostava liittovaltio kannattaa siten demokratiaa ainoastaan silloin, jos se edesauttaa ylikansallisia, monikulttuurillisia, kapitalistisia ja sateenkaarevia päämääriä.

Paradoksaalista kyllä, kansallisia enemmistöhallituksia vastaan kohdistetut toimet on EU:n toimesta usein perusteltu juurikin demokratialla. Enemmistön mielipide ei EU:n näkökulmasta muodostu valkoisen valtaväestön tarpeista, vaan vaaleissa heikosti pärjäävien vasemmistoradikaalien ja näiden kanssa liittoutuneiden vähemmistöryhmien mielipiteistä. Samaan aikaan, kun EU tuntuu olevan erityisen huolissaan kansallismielisten hallintojen väitetyistä ulkopuolisesta tuesta, se ei näe mitään ongelmaa siinä, että se puuttuu itse aktiivisesti jäsenmaidensa kansalliseen politiikkaan ja rahoittaa itse tahoja, jotka pyrkivät kaatamaan EU:n kannalta epämieluisat hallinnot. EU:n ohella tähän työhön osallistuvat myös kolmannen sektorin toimijat, kuten esimerkiksi juutalaisen George Sorosin johtama Open Society Foundation, joilla on EU:n kanssa yhteinen agenda eurooppalaisen kansallismielisyyden kukistamiseksi.

Sinimusta Liike vaatii päätösvallan palauttamista kansallisille hallinnoille, joille tulee antaa vapaat kädet perhemyönteisen politiikan edistämiseksi näiden omissa

kotimaissaan. Alhainen syntyvyys on Euroopan laajuinen kriisi, joka johtaa pitkällä aikavälillä eurooppalaisten kansojen näivettymiseen ja sukupuuttoon. Suomen, ja kaikkien muiden Euroopan maiden, tulee siten kamppailla aktiivisesti sen kaltaisia yhteiskunnallisia ja kulttuurillisia rakenteita vastaan, jotka kannustavat länsimaalaisia ihmisiä yhteisöidensä sukupuuttoon johtavaan käyttäytymiseen. Tämä kamppailu ei onnistu ilman kansallisen päätäntävällän palauttamista.

Sinimusta Liike vastustaa

- EU:n laajuisia sanktioita Euroopan konservatiivisia hallintoja vastaan,
- asetuksia, jotka pyrkivät laajentamaan abortin, sateenkaaripropagandan tai pornografian saatavuutta EU:n jäsenmaissa,
- EU:n määrärahojen kohdentamista sateenkaarijärjestöille ja
- transsukupuolisuuden ja/tai kolmannen sukupuolen tunnustamista EU:n laajuisesti.

RAHALIITON TILALLE KANSALLINEN TALOUSPOLITIikka

Suomi ei ole velkaa kenellekään

Suomi liittyi Euroopan unioniin 1.1.1995 ja otti yhteisvaluutta euron käyttöön 1.1.1999, mitä olivat edeltäneet kymmenen vuotta kestäneet esijärjestelyt. Jo vuonna 1992 solmittu sopimus Euroopan unionista eli niin sanottu Maastrichtin sopimus riisti Suomelta vapauden tehdä itsenäistä rahapolitiikkaa. Maastrichtin sopimuksen myötä valtiollamme ei ole enää ollut oikeutta rahoittaa julkisia hankkeita omalla valuutalla, vaan investoinnit hyvinvointiin jakasvuun on täytynyt tehdä yksityisellä velkarahalla. Kun valtio alistetaan ulkomaalaisten rahoittajien käskyvaltaan, on sen itsenäisyys parhaassakin tapauksessa vain nimellistä, sillä reaalipolitiikka perustuu aina budjettiin ja taloudellisiin päätöksiin.

Koska taloudellisen itsemääräämisoikeuden riistäminen jäsenvaltioilta on perustavan EU-sopimuksen kivijalka, itsenäisyysmielisen poliittisen liikkeen on edellytettävä Suomelta välitöntä eroa unionista. EU-ero mahdollistaa rahapolitiikan kansallistamisen. Helsingin yliopistossa 2018 laaditun väitöstutkimuksen mukaan rahanluontioikeuden siirtäminen yksityisiltä pankeilta valtiolle lisäisi valtion tuloja noin kuudella miljardilla eurolla vuosittain, millä katettaisiin esimerkiksi usean ministeriön budjetit kokonaisuudessaan. Summa olisi kattanut kokonaisuudessaan lähes kymmenen prosenttia Suomen valtion vuoden 2022 budjetista.

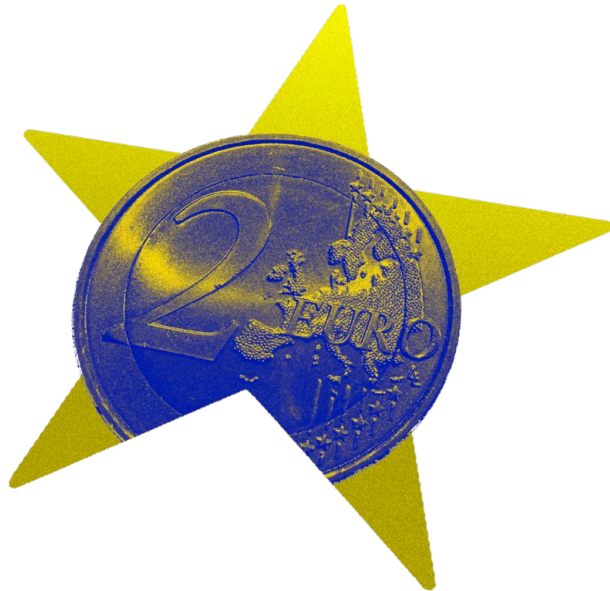
EU pyrkii viestinnässään vakuuttamaan suomalaiset siitä, että jäsenyys unionissa on taloudellinen etumme. EU-rahoituksesta kertovat tarrat ja kyltit niin yksityisissä kuin julkisissakin kohteissa ovat monille tuttu näky. Harhaanjohtavalla viestinnällä pyritään piilottamaan tosiasia, että suomalaiset menettävät EU-jäsenyyden vuoksi merkittäviä summia joka vuosi. Viime syksynä valtioneuvosto julkaisi tuoreimmat tilastot, joiden mukaan menetimme edellisenä vuonna nettona lähes miljardi euroa unionille. Suomen on aika lopettaa unionin ja muiden jäsenmaiden rahoittaminen.

Miinusmerkkisten nettomaksujen ohella EU-jäsenyys kasvattaa suomalaisten julkista velkataakkaa. 2020-luvulla unioni on lanseerannut yhteisvelkapaketit, jotka

sitovat jäsenmaat entistä tiukemmin koron kahleisiin. Koronavuosien aikana kumuloitunutta yhteisvelan määrää pyritään seuraavaksi paisuttamaan niin sanotulla suvereniteettirahastolla, vaikka vielä kaksi vuotta sitten suomalaisille luvattiin, ettei uusia yhteisvelkapaketteja otettaisi. Taloudellisesti itsenäisen Suomen on irtisanouduttava korruptoituneiden päättäjien ottamista valtiollisista veloista sekä keskityttävä oman kansan hyvinvoinnin ja maanpuolustuskyvyn rahoittamiseen itsenäisellä valuutalla.

Sinimusta Liike vaatii

- selvitystä kansallisen valuutan käyttöönoton kustannuksista ja aikataulusta,
- eroa Euroopan rahaliitosta ja
- Suomen jättämistä ulos yhteisvelkaan perustuvista lainapaketeista.

Porrastettu siirtymä omavaraisuuteen

Suomen tulee pitkällä aikavälillä siirtyä mahdollisimman omavaraiseen talousjärjestelmään, jossa valtaosa tavaroista, aineettomista hyödykkeistä ja palveluista tuotetaan valtiomme rajojen sisällä. Tavoite on peruuttamattomassa ristiriidassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan kanssa, joka nimenomaisesti kieltää jäsenvaltioita tukemasta kotimaisia yrityksiä kansainvälisen kilpailun kustannuksella.

Siirtymä omavaraisuuteen alkaa EU-erolla ja valuutan kansallistamisella. Suomen tulee omaksua uuteen itsenäiseen talouspolitiikkaansa parhaat ominaisuudet Unkarin nykyisestä NER-järjestelmästä (Nemzeti Együttműködés Rendszere, suom. Kansallisen yhteistyön järjestelmä), jossa valtio, kansallistetut rahoituslaitokset ja avoimesti isänmaalliset yritykset rakentavat tiiviissä yhteistyössä omavaraisempaa tulevaisuutta torjuen samalla ulkomaalaisen rahan ruokkimaa korruptiota.

Omavaraisuussiirtymän tulee olla porrastettua ja hallittua. Markkinavoimat perustuvat odotuksille, ja pelko liian äkkinäisten muutosten synnyttämistä riskeistä voi syöstä kansantalouden nopeasti kriisiin. Ulkomaista tuontia ei tulisikaan pysäyttää välittömästi vaan sitä tulisi supistaa samassa suhteessa kuin tuotantoa siirretään takaisin Suomeen. Näin kotimaiset yritykset ja kuluttajat eivät joudu myöskään maksamaan kohtuutonta hintaa inflaatiosta, joka aiheutuisi, jos esimerkiksi kiinalaisille tuotteille asetettaisiin radikaalit tullimaksut ennen kuin korvaavat taloudelle välttämättömät hyödykkeet voidaan hankkia läheltä.

Tärkeä osa omavaraisuussiirtymää on ulkomaalaisomistuksen kieltäminen tärkeissä suomalaisyrityksissä. 2000-luvulla Suomen talouden lippulaivat ovat siirtyneet erityisesti pörssin kautta ulkomaisten pankkien, rahastojen ja pääomasijoittajien haltuun, mikä on EU:n edellyttämän uusliberaalin talouspolitiikan looginen lopputulos. Mikä hälyttävintä, sama kehitys koskee myös esimerkiksi suomalaisia kiinteistöjä ja luonnonvaroja. Sinimusta Suomi tahtoo asettua vastavoimaksi EU:n ajamalle taloudelliselle globalisaatiolle puolustamalla suomalaista valuutaa, suomalaista tuotantoa ja suomalaista omistajuutta yhteiskunnan jokaisella sektorilla. Tahdomme rakentaa Suomen, jossa muun muassa malmien, maa-alueiden, metsien ja julkisesti noteerattujen yhtiöiden omistus on kokonaan ja poikkeuksetta etnisten suomalaisten käsissä.

Digitaalinen euro: Tukahduttava holhous on uhka kansalaisille ja yrityksille

Valuutasta päättävällä instituutiolla on merkittävä valta ohjata koko taloutta. Valtion tulee kyetä päättämään itsenäisesti valuutastaan, jotta se pystyy suojautumaan ulkopuoliselta vaikuttamiselta ja näin vaalimaan itsenäisyyttään. Euroopan unionissa rahanvalta on siirretty itsenäisiltä valtioilta kuitenkin

yksityiselle pankkisektorille ja poliittisesti ohjatulle Euroopan keskuspankille (EKP), jonka tavoitteet ovat vahvassa ristiriidassa vapaiden eurooppalaisten kansojen etujen kanssa.

Brysselistä on viime vuosina kantautunut vaatimuksia korvata nykyinen maksuinfrastruktuuri keskuspankin omalla digitaalisella eurolla. Kyse on uudenlaisesta valuutasta, jonka avaimet ovat tiukasti EU-poliitikkojen ja virkamiesten käsissä. Kun maksuliikenne ja muu pankkitoiminta siirretään keskuspankin alaisuuteen, voivat poliittiset päätöksentekijät paitsi vakoilla kansalaisten yksityiselämää ja rahankäyttöä myös teoriassa päättää esimerkiksi sen, mitkä tahot saavat rahoitusta kohtuullisella korolla.

Mikäli digieuro otetaan käyttöön, usko Sinimusta Liike, että uuden valuutan mahdollistamaa valvontaa ja kontrollia tullaan käyttämään aseena muun muassa maahanmuuttokriittisiä hallituksia, järjestöjä ja kansalaisaktivisteja vastaan. Samalla EU voi tukea entistä vahvemmin kansalliselle edulle haitallisia hallituksia, järjestöjä ja esimerkiksi suuryhtiöitä. Siirtymä poliittisesti ohjattuun digieuroon uhkaa jakaa yhteiskunnan ja elinkeinoelämän karkeasti kahteen ryhmään: yhtäältä avokätisesti rahoitettuun poliittisesti oikeaoppiseen eliittiin ja toisaalta korkokiristyksen uhriksi alistettuun toisinajattelijoiden paarialuokkaan.

Sinimusta Liike vastustaa digitaalista eurovaluuttaa, minkä lisäksi puolue vastustaa yhteisvaluuttaa ylipäättänsä ja pitää siihen liittymistä epäparlamentaarisena. Suomen valuutan tulisi olla kelluva markka, joka vastaisi taloutemme oikeaa tilaa.

Euroopan unionin jäsenyys on turha lasku

Euroopan unionin jäsenyys maksaa Suomelle enemmän kuin saamme siitä takaisin. Suorissa jäsenyysvelvoitteissa jokaista Suomessa asuvaa kohden maksetaan 175 euroa Brysseliin ilosta olla osa tätä kokonaisuutta. Kaikki tämä menee muihin EU-maihin Suomesta.

Pelkkää jäsenmaksua suuremmin närkästystä aiheuttavat EU:sta johtuvat varainsiirrot Suomesta. Varainsiirtoja on tehty monin eri keinoin ja useaan otteeseen. Esimerkiksi Irlannille ja Kreikalle myönnettiin julkisen talouden tukea 2009, Portugalille 2010 sekä Kyprokselle ja Espanjalle 2012. Näistä Suomi oli

osallisena etenkin Kreikan tapauksessa, jossa Suomen menetykset tullaan laskemaan sadoissa miljoonissa euroissa. Valtiovarainministeriö perusteli tukitoimia pyrkimyksenä “yhteiskunnalliseen vaikuttavuuteen” ja yleisellä euroalueen vakautuksella, jotta vaikutukset eivät leviäisi Suomeen. Tällaisista toimista muodostui euroalueen vakautusmekanismi, joka on nyt pysyvästi valmiina siirtämään suomalaisten euroja muualle Eurooppaan jos EU-poliitikot näkevät sille olevan tarvetta. Tästä vahvemmassa yhteisen eurooppalaisen velkataakan perusteesta ollaan vuosien mittaan siirrytty yhä heppoisempiin perusteisiin, vaikka kansallisen tason ratkaisu olisi ollut selkeästi helpoin, nopein ja tehokkain. Esimerkiksi koronapaketit avasivat tietä ainoastaan seuraaville tulonsiirroille. Mitä kauemmaksi tavallisten kansalaisten rahoja siirretään, sen todennäköisempää on, etteivät resurssit kohdistu sinne mihin pitäisi.

Suomi nousuun kotimaisella työvoimalla

Sinimustan Liikkeen mielestä Suomessa työskentelevien työntekijöiden tulee olla suomalaisia työntekijöitä. Työperäinen maahanmuutto yhteiskunnallisena ratkaisuna aiheuttaa enemmän ongelmia kuin mitä se ratkoo. Työperäisen maahanmuuton sijaan meidän tulee kouluttaa itse tarvitsemamme työvoima kotimaisista tekijöistä.

Viime aikoina poliittista keskustelua työperäisestä maahanmuutosta on käyty siitä, kuinka paljon työvoimaa pitäisi tuoda EU-alueen ulkopuolelta ja pitäisikö tarveharkintaa tiukentaa vai lieventää. Sinimustan Liikkeen lähtökohta on, että tällaista työvoimaa ei pidä tuoda Suomeen lainkaan ja sen säätelyn sijaan Suomen työmarkkinoiden pitää nojata suomalaisiin tekijöihin. EU:n ulkopuolisen työperäisen maahanmuuton lisäksi on kuitenkin myös merkittävä työperäisten maahanmuuttajien joukko, josta ei käydä julkista keskustelua: muista EU-maista tulevat työntekijät. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus on EU:n sisämarkkinoiden keskeisiä piirteitä.

EU-alueen väkiluku on 450 miljoonaa. Muista EU-maista tuli Suomeen vuonna 2022 Lapuan kaupungin verran maahanmuuttajia (13 800). Myös EU-alueelta tuleva työperäinen maahanmuutto häiritsee kotimaisia työmarkkinoita ja muuttaa väestörakennettamme. Sinimusta Liike kannattaa EU:n sisämarkkinoista ja sen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta irtautumista.

Etenkin läntisessä Euroopassa tapahtuvan väestönvaihdon vuoksi EU:n vapaan liikkuvuuden piirissä on paljon Euroopan ulkopuolista väestöä, joiden maahanmuuttoon Sinimusta Liike suhtautuu ehdottoman kielteisesti. Lisäksi laajamittainen muuttoliike Euroopan maiden välillä johtaa palkkojen polkemiseen tietyillä aloilla ja suomalaisten työllistymisen vaikeutumiseen toisilla. Kaikessa muuttoliikkeessä, myös kahden eurooppalaisen maan välillä tapahtuvassa, on myös huomioitava sen väestölliset seuraukset. Työvoiman liikkuvuutta ei tule tarkastella pelkästä taloudellisesta näkökulmasta vaan sen kaikki seuraukset on otettava huomioon. Suomalaisten olemassaolo on talouskasvua tärkeämpää. Laaja ei-suomalaisten maahanmuutto vaarantaa suomen kielen aseman työpaikoilla ja yhteiskunnassamme muutenkin, muuttaa etnisiä suhteita ja luo vähemmistöryhmiä, joilla on omat etniset intressinsä. Nykymuotoinen vapaa liikkuvuus on uhka kansalliselle olemassaolollemme.

Yksittäisille eurooppalaisille työntekijöille voitaisiin antaa tapauskohtaisesti väliaikainen oleskelulupa työsopimuksen keston ajaksi, jos tiettyyn tehtävään ei löydy suomalaista tekijää. Yleisestä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta sen sijaan on luovuttava. Globaalista muuttoliikkeestä on siirryttävä valkoiseen Eurooppaan, jossa maahanmuuton sijasta työmarkkinoiden ongelmatapaukset ratkaistaan ensisijaisesti kouluttamalla suomalaisia ja tarpeen tullen eurooppalaisten kansojen yhteistyöllä, yksittäisillä työkomennuksilla eikä maahanmuutolla. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus voi antaa suomalaisille työntekijöille henkilökohtaista hyötyä, kun työntekijä voi työskennellä vapaasti muissa EU-maissa. Yksittäisen työntekijän etu ei kuitenkaan välttämättä ole koko yhteiskunnan etu. Koulutettujen suomalaisten laajamittainen muuttoliike vaikeuttaa tiettyjen alojen kehitystä Suomessa, vähentää alan osaamista maassamme ja haaskaa niukkoja koulutusresurssejamme.

EU:n kilpailutussäädöksiä on muutettava niin, että EU:n laajuisia kilpailutuksia ei edellytetä vaan kilpailutus tulee aina toteuttaa ensiksi omassa maassa. Suomalaiset urakat kuuluvat suomalaisten työntekijöiden tehtäväksi.

EHEÄ KANSALLISVALTIO ON TURVALLISUUDEN TAE

Suomen turvallisuuspoliittinen viiteryhmä ei ole Länsi-Eurooppa vaan itäisen Euroopan reunavaltiot

Eurooppalainen yhteistyö on Suomessa kohdistunut heikkoon, liberaalidemokraattiseen Länsi-Eurooppaan. Itä-Euroopan konservatiivisemmat maat ovat kuitenkin ponnekkaammin torjumassa alueen valtioihin kohdistuvia turvallisuusuhkia. Suomen on liityttävä Kolmen meren aloitteeseen, joka on irrotettava EU-rakenteista. Pohjoismaiden, Baltian maiden, Puolan, Tšekin, Romanian ja muiden mahdollisten alueen maiden yhteistyötä on lisättävä, jotta Venäjän sotilaallinen ja Kiinan taloudellinen uhka alueella voidaan torjua.

Venäjä täyteen kauppasaartoon

Venäjä on Suomelle ja monelle muulle EU:n itäiselle jäsenmaalle konkreettinen sotilaallinen uhka. Saksan ja Ranskan näkökulmasta Venäjä-politiikka voi olla suurvaltojen diplomaattista peliä ja Venäjän energiasta riippuvainen Unkari käyttää Venäjää yrityksenä tasapainotella valtablokkien välillä. Suomen ja monen muun Itä-Euroopan maan etu on kuitenkin lyödä Venäjä, ei neuvotella sen kanssa. Venäjä ja venäläiset toimijat on asetettava täyteen kauppasaartoon. Energian tuonti Venäjältä on lopetettava, venäläiset pankit on irrotettava SWIFT-järjestelmästä ja kaikki finanssiyhteistyö myös Venäjän ulkopuolella toimivien venäläisten yhtiöiden, alusten ja Venäjän kansalaisten kanssa on kiellettävä.

Venäjän federaatio on nykymuodossaan hävitettävä. Niin kauan kuin Suomi on EU:ssa, EU:n pakotepolitiikkaa on käytettävä Suomen etujen ajamiseen. EU-pakotteet Venäjää vastaan voidaan purkaa vasta, kun Krim on Ukrainaa, Petserinmaa Viroa ja Karjalankannas Suomea. EU:n on ajettava Venäjän hajottamista ja tuettava suomalais-ugrialaisten ja muiden vähemmistökansojen vastarintaa Moskovan keskusvaltaa vastaan.

Kiina kuriin

Monen Aasian halpatuotantomiaan uhka on ensisijaisesti taloudellinen, mutta Kiinan uhkaa on käsiteltävä myös turvallisuusuhkana. Kiinalainen teknologia on kiellettävä ja riippuvuus Kiinan-kaupasta on murettava. Vyö ja tie -hankkeeseen liittyvät infrastruktuuriomistukset Euroopassa on kansallistettava. Merkittävä esimerkki tällaisesta kiinalaisomistuksesta on Pireuksen satama, jonka enemmistöomistus joutui Kreikan velkakriisin vuoksi kiinalaiselle valtionyhtiölle. Kiinan opetusministeriön ulkomaantoiminta on karkotettava ja muu Kiinan vaikutusvalta on torjuttava.

Vapaa liikkuvuus kiihdyttää väestönvaihtoa

Vapaa liikkuvuus ja Schengenin sopimus ovat itsessään turvattomuuden aiheuttajia. EU:n ulkorajat vuotavat ja vapaa liikkuvuus tekee muiden Euroopan maiden maahanmuuttopoliittisista virheistä myös Suomen ongelmia. Suomen on erottava Schengenin sopimuksesta. Valtionrajalla on estettävä maahan pääsy kaikilta, joilla ei ole oleskelu- tai maahantulolupaa Suomeen. Koska Suomen ja Ruotsin rajalla on paljon paikallisten sallittua päivittäistä rajanylitystä, valvonta on kohdistettava ulkomaalaisiin määräämällä rajaviranomaiset harjoittamaan etnistä profiloitua: jokainen ei-suomalainen on voitava pysäyttää rajalla.

Romanian ja Bulgarian Schengen-jäsenyydet on estettävä, jotta maiden suurien romani- ja turkkilaisväestöjen tulo Suomeen ei helpotu entisestään. Schengen-jäsenyys helpottaisi entisestään Romanian järjestäytyneen rikollisuuden toimintaa Suomessa.

EU:n on annettava jäsenmaiden turvata rajansa

Kun Italia ja Kreikka käännäyttävät pakolaislaivoja, kun Unkari rakentaa raja-aitaa ja Puola sekä Liettua torjuvat Valko-Venäjän masinoimaa arabivyöryä, EU:n tehtävä ei ole heristää sormeaan ja muistutella tulijoiden oikeuksista vaan kannustaa kansallisvaltioita täyttämään velvollisuutensa kansaansa kohtaan. Jäsenmaille on

annettava vapaat kädet torjua ulkoisia uhkia ja valvoa rajojaan. Vuosien 2015-2016 turvapaikanhakijatulvan ei saa antaa enää ikinä toistua.

Pakolaisten tuominen Välimereltä EU-alueelle on lopetettava ja sen rahoittaminen kiellettävä. Eurooppaan suuntaavat pakolaisalukset on käännytettävä lähtösatamiinsa. Turkkiä ei pidä yrittää lahjoa, että se lähettäisi vähemmän tulijoita, vaan tulijoita ei yksinkertaisesti pidä ottaa vastaan.

EU:n on annettava jäsenmaiden puolustaa maataan

Suurin osa EU-maista perustaa puolustuksensa pieneen ammattiarmeijaan. Reserviläisarmeija ja vapaaehtoinen maanpuolustus ovat EU:ssa erikoisuuksia. Ne ovat kuitenkin Suomen maanpuolustuksen perusta. Suomen on järjestelmällisesti kieltäydyttävä soveltamasta kaikkea EU-säädäntöä, joka haittaa reserviläistoimintaa.

Lyijyammusten kieltö, asesäädökset ja ampumaratoja koskevat säädökset ovat aiheita, joiden turvallisuusmerkitystä Brysselissä ei yleensä ymmärretä. Suomen on otettava näissä jämäkästi isännän asema: maanpuolustus kuuluu yksiselitteisesti jäsenmaan päätäntävaltaan. Siinä emme voi hyväksyä ylikansallista komentoa.

KANSALLINEN ENERGIAPOLITIikka PÖRSSIVALLAN TILALLE

Loppu kriisikeinottelulle – energiasektorin voitot kuuluvat kansalle

Energia on yhteiskunnan huoltovarmuuden ja siten myös maanpuolustuskyvyn kivijalka, minkä vuoksi energian tuotannon sekä jakelun tulee olla tiukasti valtion käsissä. Vasta viimeisten vajaan kahden vuoden inflaatiopiikin myötä Euroopassa on alettu herätä siihen, että energia on kansantalouden kannalta yhtä merkittävä panos kuin työvoima ja pääoma. On jopa todettu, että “työvoima ilman energiaa on ruumis ja pääoma ilman energiaa pelkkä kivipatsas”. Energian kustannustehokkaan ja vakaan tuotannon turvaaminen on kohtalonkysymys uutta itsenäisyyttä tavoittelevalle Suomelle. Energia ei saa olla varallisuuserä, jolla ulkomaalaiset finanssikeinottelijat riistävät kansakuntia sekä paikallisia yrityksiä ja kuluttajia.

Useilla energiasektorin aloilla vallitsee luonnollisen monopolin tila, jossa liiketoiminnan käynnistämisen kustannukset ovat uusille toimijoille käytännössä ylitsepääsemättömän suuret. Esimerkiksi ulkomaalaisten suursijoittajien omistama sähkönsiirtoyhtiö Caruna on jo vuosien ajan käyttänyt monopoliasemaansa häikäilemättömästi hyväkseen ja kiskonut suomalaisilta tuotantokustannuksiin nähden kohtuuttomia hintoja. Samalla Caruna on siirtänyt voittonsa veroparatiiseihin, jotta Suomen valtiolle kertyvät hyödyt jäisivät mahdollisimman mitättömiksi. Pörssilistattu Fortum puolestaan palveli yksityisiä omistajiaan 2022 inflaation pahimpina kuukausina nostamalla sähkön hintaa keinotekoisesti korkealle seisottamalla Porin lauhdevoimalaitostaan tyhjänä. Energiasektorin kriisikeinottelijat tekevät voittoa silloinkin, kun yritykset ja kuluttajat kärsivät.

Monopolioiden toimintaperiaate on myrkyä kansanyhteisölle, sillä monopolit tahtovat yksityistää voitot ja kansallistaa tappiot. Energiasektorilla suoritettu laillistettu ryöstö täytyy pysäyttää päättävällä kansallisradikaalilla politiikalla, mikä tarkoittaa käytännössä energiasektorin yhtiöiden pakkolunastusta takaisin

valtiolle. Tavoittemme on täydellinen vastakohta Euroopan unionin energiapolitiikalle. EU on tietoisesti ajanut energiasektorin yksityistämistä jäsenmaissa jo liki 30 vuotta erityisesti 1996 sähködirektiivin, 1998 kaasudirektiivin, sekä 2003 ja 2009 energiamarkkinoita koskevien yleisdirektiivien kautta. Energiadirektiiveissä yksityistämisperiaate on linkitetty erottamattomasti liittovaltiomaiseen tavoitteeseen integroitujen energiamarkkinoiden rakentamisesta.

Sinimustassa Suomessa valtio omistaisi kaikki merkittävät kotimaiset energian tuotantolaitokset ja jakelukanavat. Energian myyntihinta painettaisiin lähelle sen tuotantokustannuksia, jotta suomalaisten yritysten toiminta olisi kannattavaa ja kansalaisten elinkustannukset olisivat mahdollisimman matalat. Mikäli energiakaupasta syntyisi voittoja, ne siirtyisivät suoraan valtiovarainministeriön kautta takaisin kansan hyödynnettäväksi. Koska kansallistetut energiamarkkinat ovat vastakohta EU:n linjalle, on Suomen EU-ero välttämätön askel kohti kestävää energiapolitiikkaa.

Eroon Euroopan ulkopuolisesta energiasta

EU-valtiot ovat tällä hetkellä riippuvaisia unionin ulkopuolisten valtioiden energialähteistä ja erityisesti raakaöljyn ja maakaasun suhteen EU:n omavaraisuusaste on hälyttävän alhainen. Tämä heikentää valtioiden neuvotteluasemia kansainvälisissä suhteissa ja kahlitsee kansojen itsemääräämisoikeutta. Energiariippuvuus tekee myös valtioista haavoittuvaisia maailmanpoliittisten kriisien aikana, kuten sota Ukrainassa on osoittanut. Pahimmassa tapauksessa me suomalaiset voimme joutua tilanteeseen, jossa meidän on alistuttava suomalaisvastaisten tahojen tahtoon, koska energiahuoltomme on uhattuna.

Raakaöljyyn pohjautuvien polttoaineiden käyttöastetta tulee vähentää, koska EU-maiden oma tuotanto on riittämätöntä kattamaan unionin jäsenvaltioiden nykyiset tarpeet. EU-tasolla suurin osa käytetystä raakaöljystä on tuontitavaraa ja meille suomalaisille kaikki raakaöljy on tuontitavaraa. Kamppailu Lähi-idän öljystä on sotkenut meidät osaksi globaaleja konflikteja, jotka ovat johtaneet suuriin ei-valkoisten ihmisryhmien kansainvaelluksiin kohti Eurooppaa ja Suomea. Edullinen

benssiini ja diesel eivät korvaa sitä menetystä, jonka Lähi-idästä kohdistuva maahanmuutto Suomelle aiheuttaa.

Venäjän federaatio on kaikille rajanaapureilleen sotilaallinen uhka, joten on täysin kestämatöntä ylläpitää idänkaupan varaan rakennettua energiasektoria. Venäjä on myös tehnyt selväksi, ettei se pelkää käyttää energiavarojansa vipuvartena imperialististen suurvaltavoittojensa edistämiseksi. EU:n tulee estää kaikki uudet venäläiset kaasuputkihankkeet sekä venäläisten yhtiöiden, kuten Rosatomin, voimalaitoshankkeet.

Euroopan unionin on energiapolitiikassaan pyrittävä niin unioni- kuin valtiotasolla kohti täyttä omavaraisuutta. EU-valtioiden paikalliset energialähteet tulee asettaa etusijalle ja irtaantua kaikista ulkopuolisten valtioiden tuottamasta energiasta. Sinimusta Liike kannattaa vaihtoehtoiksi muun muassa ydinvoimaa ja uusiutuvia energialähteitä, kuten biopolttoaineita sekä aurinko- ja tuulivoimaa. Ydinvoimalla voidaan potentiaalisesti kattaa suurin osa energiantarpeesta tulevaisuudessa ja teknologian kehitykseen tuleekin panostaa. Uutta energiainfrastruktuuria rakennettaessa on tuettava paikallisia yrityksiä ja pyrittävä luomaan uutta suomalaista ja eurooppalaista energiaosaamista.

Liittovaltiokehitystä vastaan myös energiasektorilla

Euroopan unioni pyrkii edistämään liittovaltiokehitystä pakottamalla jäsenmaat yhtenäistämään lainsäädäntönsä rakentamisen ja sen tehokkuuden osalta. Jäsenmaat eivät saisi jatkossa määrittellä itse mitä energiatuotannon muotoa ja

minkäläistä energiatehokkuutta se suosisi rakentamisessa, vaan määräykset tulisivat Euroopan unionilta. Uusi energiatehokkuusdirektiivi voimaan tullessaan tekisi esimerkiksi Suomessa yleisesti käytetystä kaukolämmöstä direktiivin näkökulmasta huonon lämmitystavan, vaikka kaukolämpö tuotettaisiin kokonaan uusiutuvilla polttoaineilla. Direktiivi myös aiheuttaisi lisäkuluja jo nyt taloudellisesti ahtaalla oleville kotitalouksille lain edellyttämien pakollisten remonttien muodossa.

Integroituneet energiamarkkinat Euroopan unionin tasolla ovat johtaneet tilanteeseen, jossa suomalainen kuluttaja joutuu maksamaan muiden EU-maiden tekemistä huonoista päätöksistä energiapolitiikassaan, kuten Saksan päätös tehdä itsensä riippuvaiseksi halvasta venäläisestä kaasusta. Energian hinnan määrittely Suomen ulkopuolella johti muun muassa talven 2022-23 sähkön hinnan moninkertaistumiseen Suomessa, vaikka tuotantokustannukset eivät nousseet ollenkaan. EU:n direktiivit energiasektorilla 90-luvulla ja 2000-luvun alussa ovat olleet ne tekijät, jotka ovat johtaneet nykyiseen koko energiasektorin yksityistämiseen ja jäsenmaiden määräysvallan lopettamiseen maan energiapolitiikassa.

Sinimusta Liike ajaa energiapolitiikan päätöksenteon palauttamista takaisin Suomeen, sillä se mikä toimii Etelä-Euroopassa, ei välttämättä toimi Suomessa. Jotta voimme taata riittävän energiaomavaraisuuden kriisienkin keskellä, Suomen pitää pystyä tekemään itsenäistä kokonaisvaltaista energiapolitiikkaa ja valita käyttämämme energian tuotantomuodot meidän parhaaksi katsomalla tavalla. Sinimustassa Suomessa sähkön markkinahinta määräytyy sen todellisten tuotantokustannusten, ei keinottelijoita suosivan valtioiden rajat ylittävän sähköpörssin mukaan.

Taataksemme Suomen energiaomavaraisuuden ja huoltovarmuuden sekä kohtuuhintaisten puhtaan energian suomalaisille Sinimusta Liike ajaa

- integroitujen energiamarkkinoiden purkamista ja energiayhtiöiden kansallistamista kumoamalla näitä varten luodut direktiivit,
- energiaomavaraista EU:ta ja Suomea suosimalla paikallisia bioenergian lähteitä ja ydinvoimaa ja
- unionin laajuisten energiatehokkuuteen ja rakentamiseen vaikuttavien direktiivien kumoamista.

SUOMALAINEN MAA- JA METSÄTALOUSPOLITIikka

TAKAISIN KANSALLISIIN KÄSIIN!

Suomalaista maa- ja metsätalouspolitiikkaa johdetaan Suomesta, ei Brysselistä

Euroopan unionin eri jäsenmaissa on hyvin erilaisia maatalousympäristöjä, erilaisia ilmasto-olosuhteita, sekä näistä johtuvia erilaisia haasteita ja mahdollisuuksia. Unionin keskittyneessä päätöksenteossa näitä kaikkia hallinnoidaan Brysselin tai Strasbourgin ylikansallisen vallan kautta. Suomessa on jo maan sisälläkin merkittäviä eroja maatalouden harjoittamisen haasteissa etelän ja pohjoisen välillä. Tämän lisäksi lyhyt kasvukausi, pitkä talvi ja välimatkat tuovat meille omat haasteensa. Näiden ongelmien käsitteleminen ei ole millään muotoa hedelmällistä yhdessä Etelä-Euroopan viiniviljelmien kanssa – suomalainen vetää vääjäämättä lyhimmän tikun.

Sinimustan liikkeen tavoitteena on minimoida Euroopan unionin aiheuttamaa vahinkoa Suomen maaseudulle niin kauan kuin Suomi jatkaa EU:n jäsenenä. Pyrimme yhteistyöhön sellaisten suomalaisten ja unionin jäsenvaltioiden puolueiden kanssa, joiden tavoitteina on oman kansallisvaltion edun ja hyvinvoinnin ajaminen, jotta EU:n näennäisesti harjoittamaa läheisyysperiaatetta noudatettaisiin laajalti. Maataloudesta säädettäisiin vain jäsenmaittain, kunkin jäsenmaan omien tarpeiden mukaisesti.

Puolueemme lopullisena päämääränä on itsenäinen suomalainen maa- ja metsätalous, jossa Suomen maa- ja metsätaloutta ei alisteta ylikansallisten säädösten orjaksi, vaan maa- ja metsätalouspolitiikkaa toteutetaan pelkästään Suomen, suomalaisten ihmisten ja suomalaisen ympäristön ehdoilla puhtaasti kotimaisella päätöksenteolla.

Omavaraisuuteen tähtäävä maatalouspolitiikka on suomalaisten elinehto

Tavaroiden, palvelujen ja työvoiman vapaa liikkuvuus on eräs Euroopan unionin periaatteellisista lähtökohdista. Tämä koskee vahvasti myös elintarvikkeita. Eteläisen Euroopan pohjoista pidemmät kasvukaudet takaavat näille markkinoilla luontaisen kilpailuedun, mikä näkyy myös kuluttajahinnoissa erityisesti talviaikaan. Lisäksi EU-valtiot ovat enenevässä määrin riippuvaisia Euroopan ulkopuolisten suurten maatalousmaiden, kuten Brasilian, ruuantuotannosta.

Puhdas kotimainen ruoka ja sen riittävä saatavuus ovat suomalaisille elinehto. Sinimusta Liike pitää ehdottoman tärkeänä, että monipuolista ravintoa on saatavilla niin rauhan aikana, kuin mahdollisissa kriisitilanteissa. Tämän vuoksi meillä on aina oltava riittävän suuret kotimaiset varmuusvarastot, ja pidämme järkevänä ajaa EU-valtioiden omavaraisuutta ruuantuotannon suhteen, jolloin koko Euroopan unioni olisi hajautetusti omavarainen. Tällainen järjestelmä olisi nykyiseen verrattuna parempi, koska se ei kaatuisi yhdessä yksittäisen jäsenvaltion kanssa.

Maatalouden tuet maksettava suoraan valtion kassasta, ei EU:n kautta kierrättämällä

Viime vuosina suomalaisia maatiloja on lopetettu päivittäin kahdesta kolmeen. Suurin syytälle on maatalouden heikko taloudellinen kannattavuus, jolloin tiloja on hoidettu enää vain vanhasta perinteestä. Sukupolven vaihtuessa nämäkin tilat katoavat ja jäljelle jäävät enää harvat suurtilat. Lopputuloksena on heikentynyt elintarviketuotanto ja näivettynyt suomalainen maaseutu, jota asuttavat enää vain eläkeläiset.

Puolueemme näkee maaseudun elinvoimaisuuden tärkeänä ja säilytettävän arvoisena asiana, koska maaseudulla on ollut merkittävä rooli kansakuntamme vartumisessa. Katsomme, että maatalouden tulisi olla kannattavaa tilakoosta riippumatta, ja jos tämä ei toteudu markkinavetoisesti, on tiloihin kohdistettuja tukia korjattava. Euroopan unionin maataloustukijärjestelmä on epäonnistunut tässä tehtävässä. Nykyinen viisivuotisjaksoissa toimiva tukijärjestelmä on paitsi liian byrokraattinen, myös tehoton vastaamaan suomalaisen maatalouden haasteisiin ja erityistarpeisiin. Esimerkiksi ruoantuotannon ulkopuolella olevien turvepeltojen ennallistaminen ei tukijärjestelmän vuoksi ole kannattavaa, sillä pelloista nostetaan maataloustukia. Sinimusta Liike haluaa lakkauttaa EU:n maataloustukijärjestelmän ja kansallistaa kaikki maataloustuet.

Kansallisiin tarpeisiin vastaavaa metsäpolitiikkaa

Metsien tilanne vaihtelee merkittävästi EU:n jäsenmaiden välillä. Suomi on Euroopan metsäisin maa, ja asemamme on siksi erityislaatuinen maanosassa, jossa monin paikoin metsät on kauan sitten jo hävitetty muun maankäytön tieltä. Tämä synnyttää vähemmän metsäisissä maissa kiusauksen nähdä Suomen metsät ikään kuin "Euroopan unionin metsinä", ja aihealueen lainsäädäntötyö onkin ollut sen mukaista. Sinimusta Liike on periaatteellisesti sitä mieltä, ettei Suomen metsien kehitystä ja käyttöä voi eikä saa hallinnoida monikansallisen unionin näkökulmasta. Lisäksi arvioimme EU:n painotukset sen metsätaloutta koskevissa hankkeissa Suomelle vahingollisiksi.

EU on ottanut ilmastonmuutoksen suhteen linjan, jossa maankäyttösektoria käsitellään keinona sitoa hiiltä ilmakehästä. Käytännössä metsien vastuulle lankeaa muun maankäyttösektorin hiilipäästöjen kompensointi, ja lisäksi unionin LULUCF-asetuksessa velvoitetaan hiilinielujen kasvattamiseen. Jos ilmastonmuutoksen sivuuttaminen on lyhytnäköistä, on sen torjuminen metsien hiilinieluilla tuskin yhtään pysyvämpi ratkaisu. Metsien nielut alkavat pienenemään niiden iästä riippuen kymmenien vuosien aikajänteellä, ja näidenkin rajallisten varastojen säilymiseksi tulisi metsät jättää käytännössä hakkuiden ulkopuolelle. Sinimusta Liike ei näe Suomen metsissä ratkaisua koko Euroopan hiilipäästöihin. Metsien varastoima hiili ei tule koskaan “kompensoimaan” yli sadan vuoden aikana kertyneen fossiilisen hiilen käytön aiheuttamia globaaleja päästöjä, mutta niiden varastojen maksimoiminen vaarantaisi kotimaisen metsäteollisuuden. Ilmastonmuutoksen torjunnassa ainoa kestävä vaihtoehto on vähentää päästöjä ja fossiilisen hiilen käyttöä, ja jos tämä halutaan saavuttaa korvaavasti uusiutuvien luonnonvarojen avulla, täytyy uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvaa tuotantoa myös olla.

Metsätalous on Suomelle kriittinen talouden sektori: se kattaa noin viidesosan maamme viennistä, tarjoaa elinvoimaa maaseudulle, ja elinkeinon kymmenille tuhansille suomalaisille. Puolueemme pyrkii ekologisesti kestävään ja hyvinvoivaan metsätalouteen. Euroopan unionin Green Deal -ohjelmassa painotetaan etenkin metsien muuta kuin puuntuotannollista monikäyttöä ja monimuotoisuuden turvaamista. Sinimusta Liike suhtautuu myönteisesti esimerkiksi viimeisten vanhojen metsien suojelun piiriin saattamiseen ja monimuotoisuudelle tärkeiden luontokohteiden verkoston vahvistamiseen. Luonnollisesti katsomme päätäntävällän tässäkin asiassa kuuluvan Suomelle.

Irti direktiivien ja asetusten kuristusotteesta

Euroopan unionin ylikansallinen päätäntävalta on ollut pääsääntöisesti ainoastaan haitallista suomalaiselle alkutuotannolle. Oman ongelmansa tähän tuo myös jäsenmaiden vaihteleva säädösten noudattaminen. Etelä-Euroopassa unionin päätöksiä saatetaan katsoa läpi sormien, kun taas jo byrokratiastaan tunnetussa Suomessa päättäjät lukevat säädöksiä kuin piru raamattua. Tuoreena esimerkkinä tästä on keväällä 2023 voimaan tullut metsäkatoasetus, jonka tulkinnan kanssa Suomi parhaillaan kamppailee. Metsäkadon estäminen on itsessään

kunnioitettavaa, mutta Suomessa maatalous ei ole uhka metsille. Asetus voi estää nautakarjan tuottamiseksi tehtäviä investointeja tulevaisuudessa.

Myös parlamentista läpi äänestetty ennallistamisasetus on ollut osoitus Euroopan unionin kyvyttömyydestä huomioida Suomen alkutuotannon erityispiirteitä ja sen suhtautumisesta kansalliseen omaisuuteen koko unionin omaisuutena. Jäsenvaltioiden määrätietoisen työn tuloksena asetusta on kuitenkin saatu muutettua kohtuullisemmaksi.

Euroopan unionilla on agendana Pelloilta Pöytään -strategia, joka on osa niin kutsuttua vihreää siirtymää. Strategiasta löytyy paljon hyvää, kuten luomuviljelyn lisääminen, mutta toisaalta ryhdytään rajoittamaan erityisesti lihansyöntiä ja eläinperäisten tuotteiden tuottamista ja kulutusta. Sen lisäksi, että tämä tulee aiheuttamaan vaikeuksia alkutuottajille, EU:n päätäntäkoneistolla ei tule olla minkäänlaista oikeutta valvoa suomalaisten ruokatottumuksia.

Vaikka EU:n linjaukset sisältävät ympärilyöriä ja kaunista kieltä jokaisen muuttujan huomioon, ovat direktiivit ja asetukset osoittaneet lähinnä kansallisten intressien sivuuttamista ja jatkuvaa pyrkimystä laajentaa komission toimivaltaa myös alkutuotantoa koskevissa asioissa. Sinimusta liike vaatii Suomelle haitallisten säädösten aktiivista vastustamista, ja niiden tulkitsemista kotimaassa kansallisen edun mukaisesti.

- Euroopan unionin maatalouspolitiikka on keskitettyä, eikä vastaa Suomen aluekohtaisia tarpeita, joten valtaa on luovutettava takaisin jäsenmaille.
- Maataloustuet tulee kansallistaa, koska EU:n järjestelmä on epäonnistunut suomalaisen alkutuotannon säilyttämisessä.
- Suomen eläimet, metsät, pellot ja maat kuuluvat suomalaisille, eivätkä kenellekään muulle.

IRTI EU:N TEENNÄISESTÄ YMPÄRISTÖPOLITIIKASTA!

Suomen luonnonvarat ovat kansallisomaisuutta

Yksi kaikkein huolestuttavin kehityssuunta EU:n ympäristöön liittyvissä kysymyksissä on raaka-aineisiin ja luonnonvaroihin liittyvät esitykset. Tämä voidaan nähdä suorana jatkumona liittovaltiota kohti suuntavassa politiikassa, jossa jäsenmaiden varallisuus ei enää ole jäsenmaiden itsensä käsissä. Suomen erityisen merkittäviin luonnonvaroihin kuuluvat puhtaat, runsaat vesilähteet ja metsät sekä mineraalivarat ja strategiset metallit, joita tarvitaan kasvavaan kysyntään. Syyskuussa 2023 EU:n parlamentti äänesti kaivostoimintaa vauhdittavan esityksen puolesta, mikä esimerkiksi Suomen osalta tarkoittaisi nopeaa ja pakotettua kaivostoiminnan hyväksymistä. Uudistus edesauttaisi Suomen luonnonvarojen ja kaivostoiminnan voittojen luovuttamista ulkomaalaisten toimijoiden käsiin. Kaivostoiminnan kasvu johtaa väistämättä ympäristötuhoihin, kasvaneisiin päästöihin ja luonnon pilaantumiseen, sekä kasvattaa vakavien ympäristötuhojen riskiä merkittävästi. Kaivostoiminnan lisääminen sotii täysin vihreää kehitystä vastaan ja tuhoaa luonnon monimuotoisuutta. Tällainen kehityskulku on hyvin painava syy kannattaa EU:sta eroamista.

- Suomen tulee suojella kansallisomaisuuttaan pakotetulta kaivostoiminnalta ja muulta hyväksikäytöltä lainsäädännön ja EU-eron kautta.
- Luonnon saastuttamiselle tulee olla järeät kansalliset lait ja sanktiot, joiden tulee olla EU-lainsäädännön yläpuolella.

Ilmastonmuutosta vastaan kansallisella tasolla

EU:n ympäristöpolitiikka ja -strategia ilmastonmuutosta vastaan nojaa pitkälti hiilidioksidipäästöjen neutralisoimiseen. EU:n tavoitteena on olla ensimmäinen hiilineutraali manner. Tavoite on kunnianhimoinen ja sitä kohti pitääkin pyrkiä. Täytyy kuitenkin muistaa, että maailman suurimmat hiilidioksidipäästöjen lähteet ovat EU:n ulkopuoliset suurvallat: Kiina, Yhdysvallat, Intia, Venäjä ja Japani. Vasta kuudennella sijalla tulee Saksa. Suomi on hiilidioksidipäästöissä vasta sijalla 57. Suomen osuus koko maailman hiilidioksidipäästöistä on noin 0.14% eikä se väkilukuunkaan suhteutettuna ole maailman kärjessä. Lisäksi hiilidioksidipäästöjen räjähdysmäinen kasvu on yhteydessä globaalin väestömäärän räjähdysmäiseen kasvuun, johon Suomi ei myöskään ole syytä. Kuten useissa muissakin toimissa, myös EU:n ilmasto- ja ympäristökysymyksissä Suomi näin joutuu sijaiskäräjän rooliin, vaikka kykenemme hoitamaan itsekin kunnianhimoista ilmasto- ja ympäristöpolitiikkaa ilman EU:n sanktioita.

Sinimustan Liikkeen vihreä energia- ja ympäristöpolitiikka ovat eräät tärkeimmistä kansallisen politiikkamme pilareista. Sinimusta Liike tukee EU:n tavoitteita ilmasto- ja ympäristöpyrkimyksissä, mutta se ei halua toteuttaa pyrkimyksiään EU:n sanelemin ehdoin ja keinoin. Mielestämme kansainvälisessä, EU:n kaltaisessa yhteistyöelimestä, sanktioita ja vaatimuksia tulisi tiukemmin kohdistaa varsinaisia

ilmastorikollisia eli suurimpia päästötuottajia vastaan, ja suosia eurooppalaista, vähäpäästöisyyteen pyrkivää tuotantoa.

Näkemykseemme ilmastopoliittisista toimista Suomen osalta ei kuulu yksityistalouksien ja pienyritysten rankaiseminen päästöistä. Suomessa suurin kasvihuonekaasujen päästöjen tuottaja on energiasektori (72% päästöistä vuonna 2022), maatalouden osuuden ollessa 14% päästöistä ja teollisuuden ainoastaan 10%. Päästöjen vähentämisessä tulee keskittyä energiantuotantoon, joka tarkoittaa fossiilisten polttoaineiden käytön vähentämistä asteittaisesti ja muiden energiamuotojen lisäämistä.

Suomella on omat alueelliset haasteensa johtuen pitkistä välimatkoista ja haja-asutuksesta, kylmiä talvia unohtamatta. Suomen oman ilmastostrategian tuleekin olla arvojärjestyksessä EU:n yläpuolella. Mielestämme esimerkiksi maatalouden päästöjä tulee kompensoida kansallisesti hiilinieluja lisäämällä. Suomi on jo EU:n metsäisimpiä maita ja luonnonsuojelupolitiikkamme sekä puhtaan, monimuotoisen luonnon säilyttäminen on suomalaisille yhteinen kansallinen päämäärä. Suomella ei ole tarvetta EU:n sanelemaan metsäpolitiikkaan. Sinimustan liikkeen kansallinen strategia pyrkii hiilinielujen kasvattamiseen sekä päästöjen pienentämiseen vihreän teknologian ja vaihtoehtoisten energialähteiden kautta, millä taataan Suomen hiilineutraalius ilman tarvetta sanktoida maataloutta ja yksityistalouksia.

Suomen on irtisanouduttava EU:n ilmastopoliittisesta taakanjaosta ja toteutettava itsenäisesti EU:a kunnianhimoisempaa ilmastopoliittikkaa hiilineutraaliudessa.

Luonnon monimuotoisuus, ympäristön ennallistaminen ja ympäristön puhtaus

Suomen tulee vaalia omalta osaltaan pohjoista luontoaan. Olemme itse vastuussa omasta elinpiiristämme, ja parhaiten hoidamme sitä luottamalla omaan asiantuntevuuteemme. Tämän vuoksi suomalaisen ympäristötieteen ja biologian alan tuntemuksen tulee olla korkealaatuista. Menneisyyden tehotuotantomenetelmissä on tehty virheitä, joilla on ollut suuri vaikutus luontoon ja sen monimuotoisuuteen. Tällaisia virheitä ovat esimerkiksi tiettyjen alueiden hakkuumenetelmät, ojitukset ja vesistöjen rehevöitymiseen vaikuttaneet toimenpiteet. Muihin Euroopan maihin verrattuna Suomi on kuitenkin erittäin

hyvässä asemassa - meillä on paljon puhdasta luontoa ja koskemattomia erämaa-alueita. Suomen tulee panostaa metsien, vesistöjen ja perinneympäristöjen ennallistamiseen, mikä edistää eläin- ja kasvilajien runsautta. Vaikka varsinaisten suojelualueiden riittävän lukumäärän varmistaminen onkin tärkeää, täytyy suojelutavoitteissa nähdä Suomen maa-alue yhtenä kokonaisuutena.

Lajien suojelussa on otettava huomioon Suomen eliömaantieteellinen sijainti sekä pyrkiä säilyttämään paikallista suojelutyötä koskeva päätösvalta Suomessa. Suomen luonto poikkeaa pohjoisen sijaintimme ja havumetsien runsauden vuoksi huomattavasti EU-maiden keskiarvosta. Suomi on myös monien havumetsävyöhykkeen lajien levinneisyyden länsiraja. Toisaalta monet eteläisemmät lajimme ovat muissa Euroopan maissa paljon yleisempiä. Tutkimustoimintaa ja yhteistyötä naapurimaiden kanssa koskien luonnonsuojelutoimintaa tulee toteuttaa EU:n ulkopuolisessa yhteistyöelimessä sekä oppilaitosyhteistyössä. Tämä pätee myös asiantuntijayhteistyöhön.

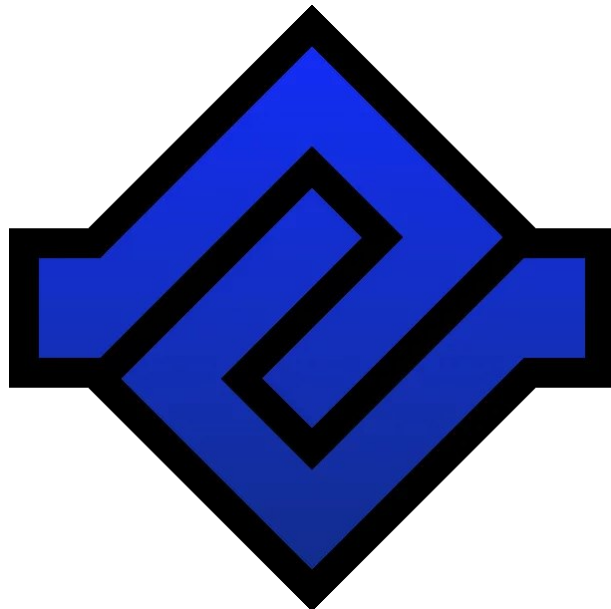
- Suomella tulee olla muita Euroopan valtioita korkeammat luonnonsuojelulliset tavoitteet, joita koskevat päätökset Suomi tekee itse.
- Lajien suojelu tulee olla omassa päätösvallassamme.
- Suomi osallistuu luonnonsuojeluyhteistyöhön ja asiantuntijatyöhön aktiivisesti muiden maiden kanssa, pääasiassa valtiollisen ja oppilaitosyhteistyön kautta.

Kiertotalous ja kierrätys

Suomella tulee olla itsenäiset tavoitteet ja strategiat kiertotalouden ja kierrätyksen toteuttamiseksi. Mikromuovien ja hajoamattomien, organismeille haitallisten aineiden pääsy luontoon tulee minimoida koko Euroopan alueella. Tämän vuoksi markkinoille pääsevien tuotteiden kohdalla täytyy olla tiukat kriteerit. Käyttöön tarkoitetuille muovituotteille täytyy asettaa kestävyyskriteerejä. Materiaaleissa käytettävät kemikaalit tulee kartoittaa haittavaikutusten minimoimiseksi. Muovin ja metallin kierrätys täytyy olla tehokasta niin Suomessa kuin koko Euroopan alueella. Sinimusta Liike tukee mikromuovien kieltoa sekä muovisten kertakäyttötutteen korvaamista biotuotteilla. Koska biotuotteissa käytetään esimerkiksi puusta jalostettuja tuotteita, ei metsäteollisuutta tule tarpeettomasti rangaista päästölaskennoissa.

Tekstiiliteollisuudelle tulee asettaa ylituotantosanktioita, millä voitaisiin rajoittaa ns. pikamuotiketjujen synnyttämää kuormaa maapallolle sekä edesauttaa tekstiilipohjaisten jätteiden materiaalikierrätystä.

- Markkinoilla oleville muovituotteille tulee olla rajoituksia ja vaatimuksia, jotta muovien ja muovimolekyylien päätyminen luontoon ja eliöihin voidaan estää.
- Valmistettujen tuotteiden kuormitus ympäristölle tulee kartoittaa laajemmin koko elinkaaren ajalta, jotta haitallisia ympäristövaikutuksia voidaan estää nykyistä paremmin.

Sinimusta Liike

Sinimusta Liike (SML) on radikaali, traditionalistinen ja suomenmielinen puolue, jonka toiminta pohjautuu ihanteelle itsenäisestä, elinvoimaisesta ja riippumattomasta Suomesta, joka on luotu palvelemaan ja puolustamaan suomalaisen kansan kulttuuria, elinympäristöä ja elämäntapaa. Puolue perustaa maailmankatsomuksensa kansallisvaltion periaatteelle, jonka mukaan Suomi on suomalaisten kotimaa ja se pysyy suomalaisten kotimaana vain silloin, jos sitä asuttaa tulevaisuudessakin suomalainen kansa. Poliitiikka, jota ajamme, on radikaalia ja etnofuturistista. Haluamme päästä modernin yhteiskunnan sekä globalismin arvojamme, yhteisöämme ja maatamme tuhoavasta ikeestä. Haluamme luoda tilalle uuden ja paremman tulevaisuuden yhteiskunnan unohtamatta juuriamme tai sitä, että yhteiskuntamme elinehdot ovat sukupolvien työn tulosta. Haluamme elinvoimaisen ja kestäväen yhteiskunnan, joka on sekä vihreä että korkeateknologinen ja joka myös turvaa suomalaisen kansan olemassaolon pitkälle tulevaisuuteen.

Sinimusta Liike

WWW.SINIMUSTALIIKE.FI

 WWW.SINIMUSTALIIKE.FI

 [@SINIMUSTALIIKE](https://twitter.com/SINIMUSTALIIKE)

 [SINIMUSTA LIIKE](https://www.youtube.com/SINIMUSTA_LIIKE)

 [T.ME/SINIMUSTALIIKE](https://t.me/SINIMUSTALIIKE)